

מ"ת 12120/01-12 מ"ת מדינת ישראל נגד עלא אל דין נעיראת

בית משפט השלום בעכו

12 ינואר 2014

מ"ת 12120-01-12 מדינת ישראל נ' נuirat(עוצר)

בפני כב' השופטת אביגיל זכריה
הمحكمة
מדינת ישראל
נגד
עלא אל דין נuirat
המשיב

nocchim:

ב"כ המבקשת: מר סامر יוסף, מתמחה בתביעות

הסניגור: עו"ד מוטי לוי, מטעם הסניגורייה הציבורית

החלטה

מנחת בפני בקשה למעצר המשיב על תום ההליכים בהתאם לסעיף 21 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה - מעצרם), התשנ"ו - 1996 (להלן - חוק המעצרם).

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק - עבירה לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגש בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.

האירוע נשוא כתב האישום

מכتب האישום עולה כי בתאריך 6.1.13 (צ"ל להיות 6.1.14) המשיב שהינו תושב שטחי הרשות הפלסטינית וכניסתו ארצתה טעונה יותר - שהיא בישראל מבלי שהיא ברשותו אישורי כניסה ושהיה כדין.

ראיות לכאורה

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות

לענין קיומן של ראיות לכואורה - אין מחלוקת בין הצדדים לענין קיומן של ראיות לכואורה ואף למעלה מכךabis בשים לב לכך שההגנה אינה חולקת על כך שהמצביע שווה בישראל שלא כחוק .

ההגנה טוענת כי למשיב, בנסיבותו הספציפיות, עומדת הגנת הצורך נוכח טענות כי אביו ואחיו הינם או היו סייענים של השב"כ שנאלצו לעזוב את שטחי הרשות הפלשתינית מטעמי ביטחון אישי ועל רקע זה מרבית בני משפחתו מתגוררים בישראל. לטענת המשיב אותה מסוכנות הנש��ת לאביו ואחיו משליכה גם עליון.

לענין קיומה של עילת מעצר -

המבקשת בבקשתה טוענת כי העבירה המיוחסת למשיב מקימה עילת מעצר מכוח סעיף 21 (א)(1)(ב) לחוק המעצרים. עוד טוען לקיומה של עילת מעצר מכוח סעיף 21 (א)(1)(א) לחוק המעצריםabis בשים לב לכך לעברו הפלילי של המשיב לרבות בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום הנוכחי ולנתנן כי תלוי ועומד נגד מאסר על תנאי בר הפעלה בן חודשיים מתייק פלילי 3315-3-2009 .

ההגנה טוענת כי לא קמה עילת מעצר מסווג מסוכנות עצם השהייה הבלתי חוקיתabis בשים לב לכך שלא נלוותה לכך עבירה אחרת. עוד טוען כי המאסר המותנה אינו בר הפעלהabis בלב לשון גזר הדין שהטיל את התנאי ולפרשנות ההגנה לפיה על המשיב לעבור עברית רכוש ייחד עם עבירה של השהייה בלתי חוקית על מנת שיקום התנאי. לענין המלצות מן הדין סבורה ההגנה כי אין בסיס לחשש כאמורabis בשים לסקנה הטמונה למשיב, לשיטתה, אם יכנס לשטחי הרשות הפלשתינאית.

עוד הפנמה ההגנה להחלטות שניתנו בעניינו של אחד מאחיו של המשיב - להבדיל מהמשיב עצמו - לפיה שוחרר האח לערץ בית מלא ולאחר מכן הוקל גם תנאי זה במידה נিכרת.

ההגנה ביקשה ליתן משקל מתאים לכך שפנויותה לוועדת המאוימים במסגרת ההליך העיקרי (כפי שנעשה על ידה במקרים אחרים) גורמת להתמכות ההליך גם בכך יש כדי להשפיע על ההחלטה בדבר מעצר עד תום ההליכים.

בכל מקרה עותרת ההגנה כי גם אם קיימת עילת מעצר הרי שניתן לאינה על ידי קביעת תנאים שיבתיחו המשר התיצבוותו של המשיב להליך וזאת מבלי שהתייחסה לתנאים ספציפיים או לחלופת מעצר קונקרטית.

בתשובה טען ב"כ המבקשת כי טוענות ההגנה מתמקדות בבני משפחתו של המשיב ובין עונות על החשש הטמון במשיב עצמו שענינו הוא שתלי ועומד בפניו בבית משפט זה. עוד טוען כי מהחומרים המונחים בתיק החקירה ניתן לראות כי ועדת המאוימים כבר נדרשה בעבר למעמדו של המשיב ולא מצאה כי נשקפת סכנה לחיו אם יעדוב את שטחי ישראל אלא להיפך - עצם שהייתו בישראל היא שעלולה לסקן את ביטחון הציבור.

דין והכרעה -

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

כאמור לעיל נראה כי אין מחלוקת עניינית לעצם קיומן של ראיות לכואורה במיוחד בשים לב לשינוי העבירה. נושא הגנת הצורר - ככל שיעלה - יתברר במסגרת ההליך העיקרי ואין אני נדרש אליו במסגרת ההליך שבפניי. למללה מן הצורך אציג כי טענות ההגנה בעניין זה הועלו בצורה סטטיסטית וככללית תוך הפניה לבני משפחתו האחרים של המשיב ולא באופן פרטני ביחס למשיב שבפניי. מילא לא הועלתה טענה כי המשיב שבפניי פועל או פועל להסדרת מעמדו בישראל על אף פרק הזמן הנזכר בו הוא שווה בתחום המדינה ללא היתר.

לענין עילת מעצר -

בשים לב לעבירה המיויחסת לו ומכלול נסיבות העניין עומדת כנגד המשיב עילת מעצר על פי שתי החלופות שהוצעו בבקשת המבקרת.

ה גם שהגנה בטיעוניה פعلاה כל העת על מנת להעמיד את המשיב במסגרת התמונה הכלולית של בני משפחתו - שתורש היא מפנה שוב ושוב לפועלם של יתר בני המשפחה ולהחלטות שניתנו בעניינים - הרוי שלגופו של עניין ולגופו של משיב לא היו בפי ההגנה טענות של ממש ואסביר.

ראשית, למשיב שבפניי עבר פלילי עשיר בעבירות אלימות לרבות פיצעה, חבלה כשהעברית מזוין, החזקת סכין למטרה לא כשרה וכן הרשעה בעבירות קודמות של כניסה לישראל שלא חוק בגינם ריצה עונשי מסר בפועל ממושכים. בשים לב לנקודת הזמן בה אנו מצאים היום ולעברו הפלילי של המשיב כפי שהוא עומד לבחינה מחדש מיום נראתה לי כי עם כל הכבוד הרואוי, לא ניתן להקש מהחלטתו של כב' השופט כהן אשר ניתנה בשנת 2008 עוד בהיות המשיב קטן על כל המשמעות הנודעתות לכך. מצב הדברים כיום הינו שונה בתכלית והדברים משתקפים באופן ברור מהתיק המונח בפניו.

לעברו המכבד של המשיב מצטרף הנtanן בדבר המאסר המותנה הרובץ לפתחו כפי שהוא על ידי בית המשפט לנוער בתיק מספר 2009-3-3153.

לצורך הבקשה בפניי ובמסגרת המצוומצת של בקשה למעצר עד תום ההליכים אין בידי לקבל את טענת ההגנה לפיה הפעלת התנאי דורשת קיומן ייחד של עבירות רכוש ושהיה בלתי חוקית.

עיוון בגור הדין של כב' השופט לוי מיום 11.9.8 מעלה אבחנה ברורה בין התייחסותה לעבירות הרכוש ולבירת השהייה הבלתי חוקית באופן שלטוניינו אינו מאפשר את הפרשנות לה טענת ההגנה. מעיוון בגור דין עולה לכואורה כי מדובר במאסר מותנה ביחס לכל אחת מהعبירות המצוינות שם.

עוד יזכיר כי מדובר בגור דין מפורט הסוקר את טענות ההגנה - שעל מרביתן חזרה ההגנה גם בהליך שבפניי - אחת לאחת. בין היתר עמדה כב' השופט לוי על כך שב吃过 כבר נעשה חס德 עם המשיב ביחס לעבירות השהייה בלתי חוקית ככל הנראה על רקע אותן טענות וציינה מפורשת כי "הנאשם (המשיב כאן, א.ז.) ממשיר ונוהג לפי ראות עינו ומתעלם מהמצב החוקי ומהחלטות שיפוטיות..." (עמ' 88 לפרט מיום 11.9.8).

נראה כי הדברים יפים גם להיום.

מכל מקום טענות ההגנה ופרשנותה לעניין תיבחנה גם הן לגוף במסגרת ההליך העיקרי.

משלא קיבלי טענות ההגנה לעניין עצם קיומו של מאסר מוותנה, הרי שבונינו של המשיב מתקיים גם החשש להימלטות מהדין. גם בהקשר זה לא מצאתי בסיס לטענותה הסיבוכיות של ההגנה באשר לסכנה לה חסוף המשיב מחוץ לתחומי ישראל. מילא חשש להימלטות מן דין אינו מתייחס רק לבירהה לתחומי הרשות הפלשתינית. עוד צוין כי טענות ההגנה בעניין זה נטנו כאמור ביחס לבני משפחה אחרים של המשיב אך לא כל תומכין או סימוכין ביחס למשיב שבפניי. ההפר הוא הנכון.

למעלה מן הצורך לציין כי המבוקשת הציגה בפניי את החלטת ועדת המאויימים מינואר 2013 ממנה עולה בבירור כי לא קיימות אינדייקציות למאויימות וכי לא נשקפת למשיב הפסיכיאטרי סכנה באזור על רקע חדשות לשיתוף פעולה עם ישראל. יתרה מכך: משנתנה הוועדה דעתה על עבורי הפלילי של המשיב, הבעה היא את עדמתה כי מתן היתר לשתיתו בישראל עלולה דווקא היא לסקן את שלום הציבור ונראה שהדברים מדברים בעד עצם.

בשים לב לקביעה הנ"ל הרי שלא מצאתי כי התמימות ההליכים לה טענת ההגנה נוכחה פנוייה לגופים המוסמכים לרבות ועדת המאויימים צריכה להשפיע באופן גורף על עצם ההחלטה בדבר מעצר עד תום ההליכים פעם שנקבע כי קיימות ראיות לכואורה וועלית מעצר. אין מחלוקת כי ההגנה והמשיב רשאים לכלכל צעדיהם כפי שימצאו לנכון ואולם אין בעצם העובדה כי יש בידם להביא להtamימות ההליכים מסיבות שונות - גם אם לטעם מוצדקות - כדי להצדיק את חשיפת הציבור לסיכון הגלום בהתנהגוו של המשיב.

לענין קיומה של חלופת מעצר -

בית המשפט, והדברים ידועים, נדרש תמיד לבחון חלופת מעצר. מקובלת עלי עמדת ב"כ המבוקשת כי לא עלה בידי ההגנה - שהתרכזה בטיעונה בהעלאת טענות כלויות ובמידה מסוימת סתמיות בכל הנוגע לבני משפחתו של המשיב ולא במשיב עצמו - להציג חלופת מעצר קונקרטית שיש בה כדי לאין את מסוכנות המשיב או את החשש מפני הימלטות מהדין.

עצם העובדה כי הוצאה בפניי החלטה הנוגעת לאחיו של המשיב אינה מעלה ואני מורידה באשר הדברים צריכים להיבחן לגופו של המשיב ולגופו של נסיבות. מילא אחיו של המשיב שבונינו הוצאה ההחלטה היה נעדר עבר פלילי, נתון שאינו מתקיים במקורה זה.

משכך, ונוכח המסקנה אליה הגיעתי בדבר קיומה של עילית מעצר ובהעדר הצגתה של חלופה רואה - הרי שיכולתי להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים כבר בשלב זה. لكن מצטרף הנתון כי זהו דיון שני המתקיים בפניי אשר אליו לא מתייצב איש מבני משפחתו של המשיב.

יחד עם זאת ועל מנת שלא לחסום את דרכו של המשיבقلיל מהציג חלופת מעצר רואה אני מורה על קבלת תסקירות מעצר שבונינו של המשיב אשר יבחן חלופת מעצר קונקרטית שתוצצע על ידי המשיב,

אם תוצע צו.

יובהר כבר עתה כי על פני הדברים נראה שוחרור בתנאים מגבלים לא יהיה מספק בנסיבות העניין כפי שתוארו כבר לעיל וכי חלופת המעוצר חייבת לטעמי לכל, לכל הפחות, מעוצר בית מלא בפיקוח צמוד.

עוד יובהר כי אין בעצם הפנית המשיב למסקירה כדי להביע עמדה ואין לראות בכל האמור לעיל כגיבוש עמדה סופית או כתהתייבות שיפוטית לתוצאה צו או אחרת לרבות קבלת המלצה שרות המבחן.

שירות המבחן יגיש תסוקיר בעניינו של המשיב בתוך 21 יום מהיום.

נקבע להמשך דיון ליום 14.9.2.14 ساعה 12.30.

המשיב ישאר עצור עד מתן החלטה אחרת ויוזמן למועד הנ"ל באמצעות שב"ס.

המצירות תעביר החלטה זו לשירות המבחן ותודה קבלתה.

ניתנה והודעה היום י"א שבט תשע"ד, 12/01/2014 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכריה, שופטת